

Kıvanç Tatlıtuğ'un 'hak ettiği yüz'

ELİF TÜRKÖLMEZ

Radikal Hayat / 24/02/2013

Kelebeğin Rüyası'nda şair Muzaffer Tayyip Uslu'yu, kendi deyişiyle, savunan Kıvanç Tatlıtuğ'un bundan sonraki fotoğrafları rötuş istemez.

“30’una kadar Allah’ın verdiği yüzle yaşarsın, 30’dan sonraysa hak ettiğin yüzle...” der Portekizliler. Yani, annenizle babanızın 25. evlilik yıldönümlerinde gittikleri o şık restoranda şipşakçıyı kıramaz ya da ablanızın berber kolonyası kokulu eniştenizle palmiyeli/hindistancevizli tropik fonun önünde ‘evleniyor olduğuna’ inanamazken çekilmiş fotoğraflarının arasında, yağlı kocaman burnu ve pembe kepiyle uyumlu yanaklarıyla sırtan ergeni seviniz. O aslında ‘tam bir siz’ değilsiniz.

Önümüzdeki 27 Ekim sabahı ‘hak ettiği yüz’e tam anlamıyla kavuşacak olan Kıvanç Tatlıtuğ, Beylikdüzü’ndeki bir süpermarkette o tür bir pembeliğe rağmen keşfedilir. Anne Nurten Tatlıtuğ, cüzdanını kolunun altına sıkıştırıp iki kilo patlıcan almak için girdiği marketten, iki kilo patlıcan ve bir adet şöret hikâyesiyle çıkar. İnsanlar markete gidince deterjanları koklar, satın almaktan vazgeçtikleri yarım kilo kıymayı, kimsenin görmediği bir anda terlik reyonunda bırakır, limon almayı unutur... Ama Nurten Tatlıtuğ, hamileliğinde kendisini çirkinleştirdiği çok kesin olan ‘dört numara’yla iyi kabarmış bir portakallı kekle övünür gibi övünüyordur: Ben yaptım, nasıl olmuş? Markete stand kuran ajansçı, “Mmmm, nefis” deyince Tatlıtuğ’un hayatı değişir. O vakte kadar, başını yastığa koyunca düşündüğü tek şey, ‘üçlüklerimi geliştirmeliyim’ olan Kıvanç, karnıyarık yedikleri o akşamdan birkaç ay sonra, önce Türkiye’nin, sonra dünyanın en iyi modeli seçilir. 20 yaşında Paris’e taşınır, CK için çalışır. Paris metrosunda asılı boxer’lı fotoğraflarının yanından, yeni iş randevularına yetişmek için koşarak geçiyordur.

Kıvanç Tatlıtuğ Adana doğumlu. Beş kardeşler. Dedesi oralarda ‘Tatlıcı Şevket’ olarak biliniyor. Babası, yıllarca Mavi Köşe Pastanesi’ni işletiyor. Amcası da az ilerdeki Sun Pastanesi’nin tezgâh arkasında. Kıvanç Tatlıtuğ’un Adana günleri Kuzey’le büyük benzerlik taşıyor. Okuldan çıkınca, antrenmanı yoksa pastaneye gidip babasına yardım ediyor. Sırf Kıvanç’ı görmek için rejim bozan, biraz da tuzlulardan alayım diye göz süzenlerin olması ihtimali yüksek. Baba, Erdem Tatlıtuğ, kalp ameliyatı geçirip doktorlardan bin tane ilaç ismiyle birlikte “Adana’nın sığağı size yaramaz” lafını duyunca İstanbul’a taşınıyorlar. Kıvanç Tatlıtuğ o günleri “Dükkanı devredip

geldik. Nasıl mutsuz oldum anlatamam. Adana kutu gibi bir yerdi, İstanbul'da kendimi çok yalnız hissettim" diye anlatıyor. O 'kutu' meselesi şöhretle aştığı bir şey olmamış hiç. Hâlâ, bir yerden tüymemesi için etrafta olması gereken insan sayısı en fazla on. On'u geçti mi, 'Behlül kaçır'. Zaten en sevdiği şeyler üçlemesinde ilk sıraya, San Francisco'da yaşıyormuşçasına, kumsalda koşmayı yerleştiren bir adamdan söz ediyoruz. Kapağını çekip, Kings of Convenience dinleyerek denizi izleyen bir adam...

Kuzey için on üç, Muzaffer Tayyip Uslu karakteri için de yedi kilo daha verip, bir çeşit nekahat duruluğuna ya da yemek yemeyi unutacak kadar hülyalı gençlerde görülecek türden bir saffete ulaşan Tatlıtuğ, aslında yemek yemeyi severmiş. Bir yerde en sevdiği yemekleri sayarken 'tarhana çorbası' demiş. Kalkar sarılır, "Sizde kızcılık mı yaparlar?" diye sorarsın.

Yaz tatilinde çok acayip değişen yan sınıftaki çocuk gibi, Behlül'ü geçmişte bırakıp önce bir sürü kılın ve faça izinin ardından parlayan boncuklarıyla 'Sekiz' rolünde, sonra 'bıçağa yumruk atan' bıçkın Kuzey haliyle sert yaptığında yolu zaten açılmıştı. Ama sanırım, Portekizlilerin dediği olmuş. Kıvanç Tatlıtuğ, şair Muzaffer Tayyip Uslu'yu, kendi deyişle söylersek, savunduğu, 'Kelebeğin Rüyası'nda artık 'hak ettiği yüz'ü bulmuş. Et ve kemikten değil, beyaz ince porselenden yapılmış bir adam olmuş. Zarifleşmiş, Kuzey'in hôt erkekliğinden azade, güzelleşmiş. Sete, Botticelli tablolarından fırlayıp gitmiş.

Zonguldaklı yerel bir televizyon kanalı çekim yapıyor. Mikrofon Kıvanç Tatlıtuğ'a gelince, önce yönetmene ve oyuncu arkadaşlarına, sonra katırlara, yunuslara, kelebeklere ve yusufçuklara teşekkür ediyor. Kıvanç Tatlıtuğ'un bundan sonraki vesikalıkları, rötuş istemiyor.